

1. 1. 5 юли 1879 – 24 ноември 1879 – Тодор Бурмов – консерватор

- либералите отказват да съставят коалиционно правителство □ конс.прав., начело с Т.Бурмов
- още на 7 юли 1879 – указ за учредяване на митници по юж.граница
- въвежда пътна повинност; усилия за подобряване на администрацията; мерки с/у разбойничеството
- прав. си поставя за цел установяване на норм. м/удържавни отн. с др. страни-дипл. агентства в Сърбия, Румъния, Турция
- редица грешки – тълкуват Конст. според своите партийни принципи („Височество” вместо „Светлост”)
- редица данъци; противопоставилите му се – гонения
- протести на либералите – Търново, Габрово, Ловеч и др.

Избори за I ОНС – спечелени от либералите (края на септ.-нач.на окт. 1879);

Батенберг назначава правителство на умерени консерватори.

1. 2. 24 ноември 1879 – 24 март 1880 – митрополит Климент – консерватор

- правителството е неспособно да се справи с кризата в страната;

Избори за II ОНС – спечелени още по-убедително от либ. (януари 1880)

1. 3. 24 март 1880 – 28 ноември 1880 – Др. Цанков

28 ноември 1880 – 27 април 1881 – П. Каравелов

- управлява страната според Конст.; редица закони – Общински изборителен закон, З. за съдене на министрите, З. за народното опълчение и др.

- твърда политика с/у консерв.; компромиси за княза – признават „Височество”

- външ.пол. □ насочена към отстояване на независимостта на Княжеството и подготовка за обединение; противопоставяне на Авст.-Унг. и Герм., сътруд. с Русия

- Дунавски и ЖП въпроси – против. се на проекта на Ав.-Унг. (по силата на Берл.д-р Княжеството е длъжно да построи Цариброд – Вакарел) – страхувайки се от сближаване с Ав.-Унг. и липса на средства □ отлагат изпълнението на това задълж.

- за компенсация – идея □ линия София – р. Дунав (Свищов/Русе) – връзки не само с Ав.-Унг., но и с Русия и др. страни

- строителство със собст. средства □ отказват даването на концесия на рус. частни предприемачи □ липсата на средства отлага решаването на този въпрос

Възползвайки се от надигането на реакцията в Русия след убийството на Алекс. II с активното съдействие на ген. Ернрот, с подкрепата на консерв., Ав.-Унг., Герм., Франция – 27 април 1881 – прав. на либералите отстранено

1. 4. 27 април 1881 – 1 юли 1881 – ген. Ернрот – Режим на пълномощията

- цел – разправа с Конст. – страната е разделена на 5 обл., оглавявани от „чрезвычайни комисари“

- извънредни пълномощия – срок 7 год: да се образува Държ. съвет; преди изтичането на 7 год. срок да се свика ВНС-изменение на Конст.; НС- само право да гласува бюджета на държ.

- Конст. започва да се погазва, в страната на практика – военно положение

- предизбор. борба преди II ВНС между либ. и конс. (подкр. княза) – жестока;

- избори – 14 и 21 юни – с помощта на терор и фалшификации Ал. Бат. успява да наложи избирането на представители, готови да подкрепят режима

- ВНС – 1 юли 1881 – Свищов – подписва се протокола за предост. на пълномощ.

– премахват се демокр. права и свободи; ограничават се гражд. свободи; създаден е Държ. съвет- далеч от изискванията на бурж. демокр.; нов избирателен закон – цел – да се отстрани народа от участие в упр. на държ., държ. власт- монарха и едра бурж.

- скоро режимът изпада в тежко пол.--> въпреки че К. Иречек изготвя предложения за подобряване на уч. дело в Княж., подготвял се нов закон за чиновниците и др. – оставят незабелязани и не могли да повишат репутацията на

режима

- услож.обстановка – княза изисква от рус.прав. 2 ген., които да оглавят МС
Леонид Соболев и Ал. Каулбарс

□ □ 1 юли 1881 – 23 юни 1882 – правителството е без мин.-председател.

1. 5. 23 юни 1882 – 7 септември 1883 – ген. Л. Соболев – Режим на пълномощията

- засилено руско присъствие □ умиротворяване на страната- сближение на либ. и консер.

- скоро – различия м/у княза, консер. и рус.ген.

- и конс. и рус.предст. търсят съюзник в лицето на умер.либерали (те се обявяват за установяване на конст.режим, чрез спораз. с конс. и рус.предст.)

- успоредно с изострянето на отн. м/у управл.сили □ борба на непримир.либерали □ доказват, че с поддръжката на княза, се подкопава влиянието на Русия в Б-я □ обявяват се за прекратяване на пълномощията и възст. на ТК

- много министри си подават оставката □ началото на 1883 □ Батенберг и конс. в трудно положение □ търсят сближение с умер.либерали- Др. Цанков

- преговори □ 8 август 1883 – споразумение – Гр.Начович и Др. Цанков – князът и конс. – връщане на ТК, Цанков (предст.на умер.либ)- съгласява се да се нанесат някои поправки в ТК

- руската дипл.се стреми да ограничи всякакви действия, които могат да се тълкуват като намеса във вътр.работи □ дейността на 2мата ген. приключва

- 30 август 1883 – комисия, която да изработи проект за изменения на Конст.

- 6 септември 1883 – с манифест – възстановена – край на режима

1. 6. 7 септември 1883 – 29 юни 1884 – Др. Цанков – умер.либ.+консер.

- 5 декември 1883 – законопроект в III ОНС за изменение на ТК □ измененията

ограничават правата на народа □ след 3г. трябва да бъдат узаконени от ВНС, консер. напускат правителството, то става хомогенно – ум. либерали

- непримиримите осъждат отстъплението и повеждат борба

1. 7. 29 юни 1884 – 9 август 1886 – П. Каравелов – непр.либерали (IV ОНС)

- законът от 5дек. за измен. на Конст.- отменен

- Батенберт сериозно разклатил позициите си

- Реж. на пълн. се отразява най-тежко на Конс.партия – престава да играе активна роля в полит.живот на Б-я

- по време на режима горният слой на сред.бурж. укрепва материално и се доближава до ед.бурж.-умер.елем. от Конс. и Либ.партия се обединят в отделна партия – Др. Цанков (либерали-цанковисти)-израз.инт.на замогващата се сред.бурж.; либералите-каравелисти – дреб. и част от средната бурж.

- вътр.-пол.дейност- законодателни мерки за орг.на държ.финанси, на военното ведомство и по образ.дело, разреш. на агр.въпрос

- приети са редица закони □ Закон за народната банка (БНБ- държ.кредитно учреждение), Закон за господарските и чифлишките земи; Закон за акциза в/у питиетата, Закон за патентите и т.н.- строга данъчна политика; Закон за железниците (строителството и експоат.-само на държ.), възстановява се Законът за народното опълчение

- осн.принцип – укрепване на Княжеството и недопускане намеса във вътр.живот

- редица слабости – не приемат нито един закон за насърчаване на промишл.;политиката им за запазването на дребнособст.отн. спъва развитието на капитализма

- външ.пол.- усилия за уреждане на межд.задълж.на страната; настойчиви опити за подобряване на влошените лични отн. м/у княза и руския имп.

- нестабилното вътр.пол., слабите финанси и липса на външна подкрепа- негативно отн. на П.Каравелов към обявяване на Съединението, но след обявяването му- смело го защитава

1. 8. 9 август 1886 – 12 август 1886 – Временно правителство – Митрополит Климент – безпартийно

2. 9. 12 август 1886 – 16 август 1886 – Временно правителство – П. Каравелов – безпартийно

3. 10. 16 август 1886 – 28 юни 1887 – д-р Васил Радославов

25 юни 1887 – ВНС избира за български княз Фердинанд

2 август 1887- в Търново официално е провъзгласен за български княз

1. 11. 28 юни 1887 – 20 август 1887 – Константин Стоилов – безпартийно

- след полагането на клетва от Фердинанд регентите снемат пълномощията си, а правителството подава оставка □ Ферд. го моли да изпълнява функц. си до формирането на нов кабинет

- 10 август 1887 – князът пристига в София – дава вечеря на офицери от гарнизона, а на др. вечер приема вс. офиц. – разкрива се намерението му да търси опората на войската за укрепване на полож. си

Сондажите за формиране на правит. започват непосредс.след полагането на клетва

□ обръща се най-напред към Стамболов-отказ, след това- към д-р Стоилов и вече разпуснатото ВНС – Д.Тончев. □ Ферд.осъзнава, че никой др.политик не е в състояние да поеме властта в този момент

- след заплахи на княза за състав.на военно правител. Стамб. приема да състави кабинет

1. 12. 20 август 1887 – 19 май 1894 – Ст. Стамболов, дружинки „България за себе си”, от 1890 идва Народнолиб.партия

- д-р К. Стоилов – мин.на правосъдието, полк.С.Муткуров – на войната, Гр. Начович – на финансите, Г. Живков- на просвещението и д-р Г. Странски- на

външ. работи и изповеданията

ВЪТРЕШНА ПОЛИТИКА:

- два фактора влияят в/у формирането и провеждането на вътр. пол:
 - 1) стремеж към създ. на условия за стоп. развитие и запазване на общ. ред
 - 2) смазване на недоволството от курса на правителст., независимо дали съпротивата е единична или организирана □ постоянен натиск в/у противниците на управл. (мерки-диктаторски методи за управл., премахване на трад. бурж. демокр. и функционирането на гражд. общ.)

- програма – в. „Свобода” – насочена към дискредитиране на рус. полит.; цели

спечелване на мнозинството от бълг. нас. (за него ТК е гарант за демокр. права и свободи, олицетворение на държ. суверенитет)

- прав. не се опира на опред. пол. партия, опитва се да включи населението в

осъществяването на правит. пол., чрез друж. ”България за себе си” – отказ от многопарт. с-ма, издигнатия принцип е, че няма партии, а има българи, които имат задача да бранят родината си, княза и Конституцията □ антидемокр. насоченост- очевидна – не се възприемат от мнозинството от насел.

- членският състав на друж. – ядро на създадената 1890-1892 – Народно-

либерална партия – Стамболовистка.

- вътре в страната опозиция не съществува – по време на регентството водачите

на русофилските пол.сили са преследвани, някои емигрират- това води до разстройване на тези партии и тяхната дейност на практика е прекратена

- опоз.пол.сили не са единни в програмните си виждания: □ Каравелов и

привърж.-нормални и искрени отн. с Русия- против.на Фердинанд, изгонването

му с руска помощ и установ. на пълно руско влияние; □ Цанков – в емиграция и

работи за чужда намеса; □ южнобълг.съединисти – против въоръжена борба; □

Д-р Радославов – единствена легална опозиция в страната – приемат избора на

княз Фердинанд – само против правителството (стремят се да спечелят благо-

волението на княза); □ духовенството също е против Фердинанд и Стамболов; □

войската също не е категорично предана

- бълг.пол.емиграция също не е единна

- независимо от липса на добре орг.опозиция- крупни мерки против появата на всяко недоволство и неподчинение □ да се унищожат в зародиш огнищата на русофилската опозиция

- предизборната кампания за V ОНС – първи мерки □ спиране на органът на пръвърж. на д-р Радославов – „Народна воля”, и на Каравеловите „Търн.конституция”; насилие има и в изборния ден

- съставът на V ОНС – привърженици на прав. □ позволя на кабинета да прокара такива закони, които да узаконят същест. полож. в страната

- на първата сесия на V ОНС – Закон за изстребление на разбойничеството (както против разбойн., така и против полит.противници на режима) □ по принцип законът означава запазване на военното положение

- 13 декември 1887 приет, а на 16 дек. утвърден Закон за печата- цензура, средство за недопускане на полит.прояви на опозиц.сили, чрез печата □ тези два закона са в разрез с Конституцията

- Стамболов се стареае да елиминира авторитетните личности, в чието лице вижда конкуренти – жертва майор Хр. Попов – обвинен в злоупотр.(пролет 1888), осъден и уволнен □ процесът дава повод на някои видни привърженици на мин.-пред. да се оттеглят- Начович и Стоилов

- вътр.проблеми не се изчерпват с подавянето на опозицията □ на преден план излизат съпротивата на църквата, недоволство на част от офицерите □ безкомпромисни мерки с/у висшето духовенство

- януари 1890 – разкрит заговора на майор Коста Паница – широки разслед. и арести не са извършени □ правит.не иска да компрометира войската □ наблегнато е на връзките на ръководителя му с руската дипл. и бълг.емигр.кръгове – Паница е съден за полит.му убеждения □ компрометирана е рус.политика и се доказва, че факторите за бунтовете в страната са външни □ Паница- осъден на смърт- правителството си спечелва гнева на част от офиц. и лица, свързани с макед.дружества и комитети; нескрито съперничество- Фердинанд печели все повече терен

- след разстрела на Паница се променя формата на съпротива с/у Стамболов –след провала на опитите за повдигане на въстание отвън и неуспеха на заговора □ терористични актове – обект -> мин.предс. и неговите привърж. □ 15 март 1891 – убийство на Хр.Белчев, с предназначен за Стамболов куршум □ това убийство е използвано от правит. за окончателна разправа с противн. – на съд -> Каравелов (5 год.), Тр.Китанчев (3 год.) и др., 4 души осъдени на смърт □ тежките наказания водят до нова терор.дейност- февр. 1892- Цариград- убит бълг.дипл.агент д-р Г.Вълкович-един от най-верните поддръжници на Стамб.

- несигурност в бълг.общ, най-вече сред управл.кръгове- подозрителност

- крупните мерки против инакомислещите, взаимна подозрителност □ ерозия в правителст.лагер- мн.авторитетни общественици и политици напускат лагера на Стамболов- д-р Странски, Д.Тончев, Г.Живков и др.- заменени с верни на Стам. лица, но без необх.авторитет и способности; насел.намалява полит.си активност

- избори за VI ОНС - лято 1890 – създадена правител. партия, верни на режима лица – Народно-либерална партия, предс. Д.Петков (факт.ръковод.- Стамболов)□ печели изборите, както и тези през 1893, но с цената на упражняван силен натиск в/у избирателите

- 1892 – голямо напрежение в страната -> усилията на Стамболов да създаде династия чрез женитба на княз Ферд. □ за улесняването е необх. поправка в Конст. (чл.38- повелява престол.да изповядва източно-правосл.вяра) □ Стамболов внася проект за промяна на чл.38 и чл.86 (народен представител да се избира на 20000,а не на 10000)-> одобрен от VI ОНС на 7 дек.1892

- съпротива на Светия синод □ преодолена със заплахи за спиране на субсидиите и средствата за бълг. църк.-учищ.дело в Македония и Одринско

- пролет 1893 – свикване на IV ВНС – приема предложените изменения, князът се венчава е Пианоре за Мария-Луиза (дъщеря на Пармския дук Роберт) □ Стамболов постига успех -> последен -> засилва все повече дейността на „Съединената опозиция”

СТОПАНСКА ПОЛИТИКА

- в първите години – подпомага развитието на бълг.икон.по капитал.път, но няма

изработена последователна програма, която да насърчава местната индустрия

- отпускат безлихвени заеми на отделни собственици на индустр.предпр.

(привърж. на правителст.)

- чрез НС кабинетът дава и концесии на редица фабриканти-освоб.ги за определен

срок от данъци и такси (не плащат данъци при внос на необх.за фабриките им машини, съоразения, намаления на БДЖ и др.)-> от своя страна правител. се задължава да купува от концесионерите част от произв., ограничава строит.на предприятия с подобни производства в дадения район и т.н.

- Закон за рудници, каменоломните и минерологичните заведения – 1888г,

Закон за мините и кариерите – 1891, Закон за топлите и студените мин.извори – 1891 и др.

- за проучване на икон.състояние на страната – 1888 – специална Индустиална

комисия – 1891 – доклад до мин.на просвещението – земеделието и занаятите в страната са в плачевно състояние, необх.мерки за подпомагането им

- 1887-> „Предложение за повдигане на местната народна промишл.”

(Хр.Дюкмеджиев) -> някои категории държ.служители да се обличат и обуват с

произведения на местната промишл.,на бълг.произв. да се правят отстъпки при

построяване на фабрики, внос на машини, скл.на д-ри за готова продукция и т.н.

□ не е прието от НС – непълнота и неопределеност (1891- приет спец.закон за

снабдяване на армията с материали за въоразаване,облекло,храна и др.,като се

дава предимство на дом.произв.)

- 15 август 1892 – Пловдив – първо бълг. земеделско-промишл.изложение

- първи български земеделски-промишл.събор по време на изложението – под ръковод. на Ив.Евстр.Гешов съборът изработва и приема осн.пунктове на подготвителен закон за насърчаване и покровителст.на нац.индустрия,за усъвър.на данъчната с-ма, за ветеринарното дело и т.н.-прави опит да формулира цялостна икон.пол.

- 1892 – спец. Закон за насърчаване на местната пром. (на практика това е предложението от събора законопроект) – в него се предвиждат – освобождаване на новопостр.фабрики за опр.срок от някои данъци и вносни мита, предпочитане произведенията на местната промишл. при доставки на държ.,отпускане на места за строеж на фабрики и т.н.; законът е приет, но обсъждането му на второ четене е отложено за неопр.време (приемането му става 1894 от VIII ОНС, Народна партия)

- в/у развитието на бълг.инд. отр.роля играе капит.режим (бълг.правит. не могат да увеличават вносните мита и да защитават бълг.произв.от чуждестранен тип)

- след продълж.преговори – 14 ноември 1889 – първа самост.спогодба с Англия – вносно мито – 10,5%; спогодбата е временна, впоследствие подновявана ежегодно до 1894 и влиза в сила от 1 януари 1890; 1890-1891 – аналогични спогодби с Герм., Швейцария, Франция, Италия, Белгия, Ав.-Унг.

- развитието на нац.инд. се затруднява от липсата на знач.капитали

- държавата се нуждае от външни заеми и правит. сключва:
 - 1) 5 окт. 1888 – Лондон- първи държ.заем от англ.банка – откупуване на линията Русе-Варна от англ.дружество

 - 2) 1889 – втори заем от виенската банка Лендербанк – за строителство на ЖП линията Цариброд – София – Вакарел – Белово (и за изплащането на дълговете в

Лондон; останалата по-голяма част от заема- въораз.на армията)

3) 1892 – най-големият заем до края на века, Лендербанк – за строителство на пристанищата Варна и Бургас и линията Каспичан – Шумен – Плевен и София – Кюстендил

- за нуждите на инд.строителство и търговията са необх.съобщ.средства и

подобряване на същест.железници и шосета – приет Закон за пътищата- държ.,окръжни и междуселски – задълж.бълг.гражд. от м.пол да изпълняват

определена повинност за направата, поправката и поддържане на пътищата.

- 1888 – Цариброд – София – Вакарел – Белово (пряка връзка с Центр. и Зап. Евр.)

- 18 май 1890 – открита Ямбол – Бургас

- 9 декември 1893 – София – Перник (за въглища)

- стоп.пол. на Стам. дава тласък на развитието на нац.промишл. – в страната са построени близо 80 нови фабрики, внасят се много машини; приоритет в инд.развитие в периода на упр.на Стам. има леката промишл. – стремеж на индустриалците и предпр. по-бързо да реализират вложените капитали и липсата на знач.своб.капитали за инвестиране в отр.на тежката промишл.

- 1893 – основано Българско търговско параходно дружество

- полагат се грижи и за развитието на вътр.търг. – Закон за монопола в/у солта; Закон за мерките и теглилките (1883); Закон за търг.и индустр.камари – вътр.търг. е главно е ръцете на бълг.търг.

ВЪНШНА ПОЛИТИКА

- осн.задача – излизането от междунар.изолация чрез признаването на Фердинанд

- още в деня на пристигането на Ферд.,руското прав.се обявява против него и започва действия за отстраняването му -> полит.му е насочена и против правит.на Стам.

- руск.правит. настоява пред Високата порта за изпращане на ген.Ернрот, в качеств. на регент,с прерогативи на княз, който да състави ново правит. и да проведе избори за ВНС без участието на юж.бълг.нас.-против се обявяват Италия, Англия и Ав.-Унг.,единствено Франция я подкрепя □ султан Абдулхамид не отхвърля руския план,но се опитва да го провали

- прав.на Стамболов -> инициат.на Русия по бълг. въпрос -> намеса във вътр.работи на страната □ полит.на правит. за запазване на същест.положение е политика на защита на нац.независимост (съвпада напълно с интересите на Англия, Ав.-Унг. и Италия, оказващи подкрепа първо на регентст.,а после и на правителст.)

- при ВП постъпва остро възражение с настояване султанът да изпълни правата си на съзерен -> под натиска на Русия великият везир съобщава, че заемането на княжеския престол от Фердинанд противоречи на Берл.д-р, но по внушение на Англия и Ав.-Унг. бълг.правит.заявява, че ще обява Б-я за независима държ. -> Турция не настоява за изпълнение постановл.на д-ра.

- политика на сближаване с Турция- главният въпрос е съдбата на бълг.в Мак. И Одр. Тракия

- 1890 – нота до ВП – настоява се за признаването на Ферд. и берати за бълг. владци в Македония, съгласно фермана от 1870 -> в противен случай бълг. прав. ще търси собст. начини за излизане от създаденото полож. (ще спре изплащането на изт. румелийския дълг)

□ след дълги колебания – 1890 – султанът издава 2 берата за владците в Скопско и Охр. епария – с това Турция официално признава, че бълг. нас. в тези територии е преобладаващо □ 1894 – берати и за Велешка и Неврокопска епархия; по време на посещението си в Цариград – лято 1892 – Стам. извоюва екзархийски в-к „Новини“ и автономен статут на бълг. у-ща в Македония

- успехите на прав. във вътр. пол. се допълват и с приемането на Фердинанд на

частна аудиенция от имп. Франц Йосиф на 5 юни 1891 – оценява се от евр. печат като равно на признаване на бълг. владетел

- лятото на 1891 – прецедент в дипл. история – фин. мин. Гр. Начович посещава Цариград с лично послание на Стамб. и приет от султана □ последван през август 1891 □ приемането на мин. на външ. работи и изповед. Д. Греков, а на

31 юли 1892 – султан Абдулхамид II посреща лично Стамболов

ПАДАНЕ НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА СТАМБОЛОВ ОТ ВЛАСТ

- средствата на терора, които използват – откъсва селячеството от правителст.,

буржоазната класа също оттегля подкрепата на кабинета, интелигенцията недоволства

- в съперничеството м/у княза и Стамболов, Ферд. умело използва всяко недобре

обмислено действие на мин.-предс. и печели терен сред ония ф-ри в страната, които могат да осигурят и гарантират властта – войската и нейното командване

- при невъзможността да се свали правит. по парл. път княза се оказва решаващ

фактор за осъщ. на целта им

- най-големия неуспех в полит. на Стамболов е свързана с признаването на Ферд.

□ Стамболов твърдо разчита на подкрепата на Англия в антируския си пол.курс, неосъзнал промените в динамиката на международ.отн. (англо-руските противоречия загубват остротата си – на преден план -> англо-германския антагонизъм за световно господство) □ тази пол.не само, че не води до признаване на Ферд., но и постепенно започва да губи безусловната подкрепа на брит.дипломация)

- Съединената легална опозиция започва да действа края на 1892, когато са

смегчени мерките срещу инакомислещите – обект на критика е вътр.политика на правителството – 1 юли 1893 „Свободно слово“- орган на съед.опоз. □ тактика □ разделяне на княза от министър-председателя

- скандал м/у мин.-предс. и военния министър полк.М. Савов -> април 1894

последния си подава оставката □ скандалът и отн.на княза към него принуждават и мин.-пред.да си подаде оставката □ Фердинанд я приема чак след като се убеждава, че войската, водена от новия военен мин. полк. Р.Петров ще бъде на негова страна при

евентуално противодействие на Стамболов

□ 18 май 1894 – край на близо 7-годишното управление на Стамболов.

13 19 май 1894 – 9 декември 1894□□□ - Константин Стоилов – Народна партия

9 декември 1894 – 18 януари 1899

- през 1894 К. Стоилов няма своя партия -> сондажи -> дейците на съединената

легална опозиция д-р В. Радославов, Гр. Начович, Д.Тончев дават съгласието

си да влязат в коалиционното правителство

- края на май и първата половина на юни се създава Народната партия ->

изразител на интересите на знач.част от едрата бълг.буржоазия

- през 1894 -1895 се оформят програмните принципи на НП -> привърженик на

конституционна монархия; идея да се съдейства за закрепването на престола на династията на Ферд.; НП декларира, че ще работи за икон.повдигане на страната; външ.пол.- като принцип се прокламира признателността към Русия

ВЪТРЕШНА ПОЛИТИКА

- с идването си на власт -> преустройство на бюрокр.апарат-> премахнати са

привържениците на Народнолиб.партия

- лято 1894 – избори за окръжни и общински съвети -> голяма борба около

свикването на VIII ОНС -> избори- 11 септ. -> спечелени от правит.партия

-> след като си спечелва подкрепата на мнозинството в камарата -> отстраняване

на радославистите; октомври приема оставката на Д.Тончев

- декември -> Фердинанд възлага на Стоилов да състави кабинет -> хомогенно

- правит. на НП -> парлам.анкетна комисия за делата на бившия кабинет -> след

убийството на Стамболов (юли 1895) разследването е прекратено

- правят се промени в Закона за печата от 16 дек. 1887; приет З. за амнистията –

дава се всеобща амнистия за вс.полит.престъпления - 24 дек. 1883-15 дек. 1884

- преследването на опозицията няма такава острота като при Стамболов ->

наложени някои ограничения -> образов.ценз за редакторите в периодичния

печат, премахнато безпл.пренасяне по пощата на полит.литер., големи глоби за оскърбление на княза – накърнява се свободата на словото

- правителст. опорочава избир.с-ма в страната

- според НП – князът да взема „разумно участие” в упр.на страна -> причина за влошаването на отн. с княза и падането им от власт

- важна роля за очертаване на позициите на партията по стоп.въпроси – Ив.Евстр. Гешов (след смъртта на Стоилов той поема партията)- май 1894 – фин.министър;

- 20 декември 1894 – Закон за насърчаване на местната индустрия -> по силата на този акт в подкровит.на държ.попадат съществ.в момента предприятия и тези, които ще се създадат в срок от 10 год., капитал-25 хил.лв и 20 работници □ не плащат данък „сгради” и данък „занятие”-15 год., безмитен внос на суровини от чужбина, превоз на стоките по държ.железници с 35 % нам., предимство при изкупуване на произвед.им при държ.търгове □ индустриален протекционизъм

- февруари 1897 - Закон за задължителното носене на местни дрехи и обуца

- края на 1896 – НС подписва решение вс.бъдещи търговски д-ри да се скл.въз основа повишаване на вносните мита (1896-1897 -> д-ри с Ав.-Унг., Англия, Герм., Русия, Франция, Италия, Холандия, Сърбия – средно 14% вносно мито)

- 1895 – Закон за проектиране и построяване на ЖП мрежата -> предвидено е строителство на т.нар. паралелна линия, която да отклони бълг.износ от Дедеагач към Бур.пристанище (пуснати линиите Шумен – Каспичан, Перник – Радомир, София – Роман, Гебедже – Девня)
- развива се акционерното и банковото дело – 34 акц.друж., редица застр.комп.
- вземат се мерки за подобряване на СС – редица закони, внасят се модерни машини; въведен е поземлен данък (отменен десятъка)

ВЪНШНА ПОЛИТИКА

- с идването на власт се поставят въпросите за нормализиране на отн. с Русия и

признаването на Ферд.

- помирение с Русия -> редица стъпки -> юни 1895 – делегация, начело

митрополит Климент – поднасят венец на гроба на Алек.III -> приети от

мин.на външ.работи Лобанов □ засилват се контактите м/у Русия и Б-я -> постигнато е споразумение за възст.на отн. м/у двете държ., при условие, че престолонаследника се прекръсти по православен обичай -> 2 февруари 1896 -> церемония по миропомазване на Борис (кръстник Николай II) □ ВС и Турция също признават Фердинанд

- нач. на 1897 – военен конфликт м/у Турция и Гърция -> бълг.правителство ->

неутралитет -> султанът дава още 3 берати- Битолска, Дебърска и Струмишка епархии; търг.агентства в Одрин, Дедеагач, Сяр, Солун, Билотя, Скопие

- НП възприема идеята за автономия на Македония и Одринско, чрез поддържане

на добри отн. с Турция

ПАДАНЕ НА ПРАВИТЕЛСТВОТО НА НП

- помирието с Русия и признаването на Ферд.не стабилизируют позициите на

кабинета

- в нач. на 1896 – отн. вътре в партията се изострят – бившите съединисти

обвиняват Стоилов, че разширява правата на княза; опозицията не е доволна от

правителството; цанковисти – каравелисти – обвинения в неискреност към Русия; радослависти и стамболовисти – прекалено русоф.политика

- опозицията се надява да спечели изборите за IX ОНС, ноември 1896 – неуспех,

заради острите противоречия във възгледите им

- особено неблагоприятно – напускането на Ив.Евстр.Гешов на кабинета – август

1897 – свързано с разразилата се фин. и стоп.криза

- др.причина – изострянето на отн.между Стоилов и Ферд.

- най-големите трудности на прав. са свързани със строежа на парал. ЖП линия ->

поради липса на средства за строеж на Ямбол- Бургас правит.решава да откупи

наема за експоатация на Хиршовата линия Саранбей – Търново – Сеймен –

Ямбол и Бельово – Саранбей -> за да го изплати сключва тежък заем □ срещу

това се обявява цялата бурж.опозиция и дори дейци от НП

- 13 януари 1899 – Стоилов подава оставката на кабинета

17 май 1913 – Лондонски мирен договор

28 юли 1913 – Букурещки мирен договор

16 септември 1913 – Цариградски договор

29 септември 1918 – Солунско примирие

3 октомври 1918 – абдикация на Фердинанд

27 ноември 1919 – Ньойски мирен договор

23 март 1923 – Нишко споразумение

Обединена народно-прогресивна партия – Народната+ Прогресивнолиберална

Народен сговор – представители на всички по-десни среди на буржоазията

Конституционен блок – Обединена народно-прогресивна+

Демократическа+Радикалната